

af Stockholms amt, en enkelt stor privat donation og indsamlede midler. Det norske register er baseret på støtte fra det norske modstykke til »Kræftens Bekæmpelse«.

Den oprindelige økonomiske baggrund for korpset ved Skejby Sygehus var en normeringsmæssig mulighed for HLA Klasse I typebestemmelse af en del bloddonorer siden 1969 med henblik på transfusion med vævstypetilsvarende blodprodukter. Grundet forskellige besparelser er denne økonomiske situation ikke længere til stede på Skejby Sygehus, hvorfor der kun er begrænset kapacitet til vævstypetypebestemmelse af donorer, og det samme gælder efter besparelser på Rigshospitalet. De to andre danske vævstypelaboratorier har ikke budgetmæssige muligheder for vævstypetypebestemmelser af knoglemarvsdonorer. Kræftens Bekæmpelse bevilgede i 1996 en mio. kr. til Vævstypelaboratoriet på Skejby Sygehus, som har anvendt beløbet til Klasse II typebestemmelse af lokale knoglemarvsdonorer. Ca. 75 % af donorerne på Skejby Sygehus er således nu Klasse II typebestemt. Ingen af de øvrige 3 laboratorier har fået økonomiske resurser til Klasse II typebestemmelse af deres donorkorps.

Den nuværende finansiering tillader ikke typebestemmelse af alle de donorer, der gerne vil være knoglemarvsdonorer, og der er derfor opstået en venteliste på ca. 4.750 donorer (Tabel 3), som ikke kan afvikles uden yderligere finansiering. Den nuværende finansiering tillader end ikke en vedligeholdelse af de eksisterende korps på deres nuværende størrelser.

3.4 Alternativer til KMT-donorkorps

I forbindelse med forslaget om udbygning af de danske KMT donorkorps skal vi for god ordens skyld anføre, at der for nyligt flere steder er taget initiativ til etablering af banker af nedfrosset navlesnorsblod, der indeholder særligt levedygtige stamceller, og som menes at mindske behovet for forlidelighed samt risikoen for GvH komplikationen efter transplantation. Nedfrysningen og opbevaringen af navlesnorsprøver i et antal, der er tilstrækkeligt til at dække de fleste vævstyper, vil dog være langt mere kostbar og problematisk end etableringen af et korps af ubeslægtede knoglemarvsdonorer, og desuden er det meget vanskeligt at få tilstrækkeligt med stamceller fra en navlesnor til transplantation af recipienter med vægt over 30-40 kg, dvs. voksne recipienter. Derimod kan celler fra navlesnors-

blod være et supplement, der i visse tilfælde kan anvendes til transplantation af børn. Etableringen af banker af nedfrosset navlesnorsblod har en række særlige problemer, som ikke skal behandles her. Vi skal blot konstatere, at sådanne banker ikke vil kunne reducere kravet til størrelsesordenen af korps af frivillige knoglemarvsdonorer.

Det må også anses for usandsynligt, at procedurer som dyrkning af stamceller og/eller gentterapi vil repræsentere realistiske alternativer til transplantation med allogen knoglemarv fra vævstypetilsvarende donorer i overskuelig fremtid.

Forslag til udbygning af det danske knoglemarvsdonorkorps

Nærværende arbejdsgruppe mener, at der er gode argumenter for at øge antallet af vævstypetypebestemte danske knoglemarvsdonorer. Ud fra den internationale forpligtigelse kan der argumenteres for en øgning fra 7.500 i dag til i alt 20.000 knoglemarvsdonorer. Dette svarer til ca. 0,4 % af den danske befolkning svarende til mange udenlandske korps (Tabel 2). Herved vil Danmark kunne bidrage ligeværdigt til det internationale samarbejde. Der er en betydelig støtte i den danske befolkning, herunder bloddonorer, til en udbygning af korpset. Man kan naturligvis vælge mindre omfattende løsninger, men vi finder det ikke acceptabelt, ikke at foretage nogen udbygning. I så fald vil man ikke opfylde den internationale forpligtigelse og heller ikke imødekomme de berettigede forventninger hos de mange donorer, der allerede har tilmeldt sig, og de, som løbende erklærer sig villige til at donere knoglemarv.

En udvidelse kræver selvsagt investering, og det må naturligvis være en politisk beslutning, om der kan skaffes midler, og i givet fald, hvor mange. For at lette den politiske stillingtagen gennemgås i det følgende argumenterne for og imod en udbygning af de eksisterende korps.

4.1 Fordele og ulemper ved udbygning af de danske knoglemarvsdonorkorps

4.1.1. Fordele

Eksistensen af danske korps af passende størrelse er en naturlig forudsætning for et ligeværdigt samarbejde med andre landes korps, og Danmark har en international forpligtigelse til at